

Kark ootab
suudlust
vt lk 19-21

HIND 7.-

05. 1992

Nr.21 (134)

EESTI LÄKSPRESS

Tõnu kuuma

saks veel Shakespeare'i värss liikumine, tantsud, seitse laulu - koos sümfooniaorkestriga!

Kuidas sa laulmisega toime tuled? Viisi ikka pead?

No viisi ma pean! Laulu lauludeks, neid kardan ma kõige vähem. Aga matäitsa avastan ennast selles muusikalis. See on minu jaoks nagu MAAILMA LOOMINE. Täiesti võõra maailm! Teised on kõik jubedalt krapsakad juba. Mina olen see, kes esteemlaste hulgas nagu kuradi inetu pardipoeg - pole seni veel oma rollile õiget võtit leidnud. Oleks vaid rohkem aega! Fred on kandev roll. KANDEV - kordab Kark pisut rahutult!

Sul neid kandvaid rolle ennast negi olnud!

See mind lohutabki, et ma olen olnud neid tohutult. Juma hoidku, Mc Murphy, Oskari Lautensack, Stalin, Kuningas Herman Esimene... Aga igal korral hakkab ma ju rolli tegema täiesti uuesti. Ega see pole nii, et nüüd oled jõledam proff ja PANED kogu aeg oma ridadesse lga kord on uus tee, uued rööpad. Hoopis teise kohta minck ju! - *laksatab Kark käe ga grimmilauale*. Nüüd on teised inimesed veel ka, ei tea ju kuidas neisse suhtuda. Nagi venelane ütleb: "pervoje tvort sheskoje objedinenije"... Poo aega läheb juba sellele, e passitakse üksteist: no mis tüüp SEE siis on? Kuidas ta teeb?

Kas "Suudle mind, Kate" sulle varem tuttav?

Mis siis viga, kui ma olen sin varem seda mänginud näiteks kuskil *La Scalas* või Moskvas või Rakveres või ükskõik kus kuradi kohas: mul on tükk käes ja ma lähen Estoniasse lihtsalt külalisena mängima. Nüüd on kõik uus!

Kuidas sa üldse uute kolleedidega klappima hakkasid?

Mehed on väga tähelepanelikud, vastutulelikud. Naistega suhtes ei oska veel seisukohta võtta: mis frukt keegi on...

Üle kuu aja siiski ju koo töötatud?

Nojah, aga kõigil on ju oma

"Sallo on tegelikult vapustav! Ma ei tea, kuidas oma Frediga talle järele jõuda!"

On laupäeva hommik ja päikeselist suve ennustav kevadilm. Vestleme lavastaja **Neeme Kuningaga** proovisaali ukse ees, kui trepist rühub kahte astet korraga võttes üles pisut valutava ilmega näitleja. "Ei mingeid intervjuusid! Kes teab, kas sellest kõigest üldse asja saab?!" tõrjub **Tõnu Kark**. Pärast tõsist veenmistööd jõuame siiski kokkuleppele.

Proovisaali uks klõpsatab kinni. Enne, kui osaraamatud lahti lüüakse, jõuab Kark veel kurta kohutavat peavalu. Medikamentidevaene aegl Nokitsetakse üksikute stseenide kallal, mängitakse neid üha jälle läbi. Algul asjalikult, hiljem üha lennukamalt. Kark leiutab nippe, pakub variante,

lavastaja toetab teda diskreetsest. Pärast õige hoogu saadakse sisse koos **Helgi Salloga**. Kark on ennast ka juba soojaks mänginud. Lavastaja tervitab Sallot vabandusega: "Tõnul on täna migreen!" - "Jumal tänatud, temal ka midagi!" on Sallol ehtkathariinlik vastus valmis. Õige võitlus ehk teineteise taltsutamine alles algab: võetakse läbi stseeni, kus eksabikaasad publiku silme all Shakespeare'i kangelas- te varjus tuliseid arveid klaarivad. Lahkun, kui proovisaal on juba kirgedest kuum ja näitle- jaelektrit täis. Mõtlen veel: see oli ju alles pool lõbu! Keemistemperatuurini jõuab asi ikkagi alles Linnahalli laval.

Teisipäeva õhtul, pärast

"Imearsti" etendust, kus Kark on hiilanud vaikselt napsitava, pisut härdameelse ja väga südamliku vananeva mäened- zheri Teddy rollis, leian ta Noorsooteatri garderoobis grimmilaua äärest toolil kükitamas. Kark on endiselt mureliku näoga, kui lähenevast esietendusest rääkima hakkame.

Mis siis nii murelikuks teeb?

Mõtlen ikka! Esietenduseni on jäänud vaid loetud nädalad, aga meil pole veel läbimängugi olnud! Solistid, koor, balletirühm, sümfooniaorkester... Ja minu Fred on ju peaaegu kogu aeg laval, ainult mõningates stseenides mind pole, - veenab Kark peaaegu ahastavalt. Tekstimaht on suur, li-

Tõnu Kark kuumas mu

saks veel Shakespeare'i värss, liikumine, tantsud, seitse laulu - koos sümfooniaorkestriga!

Kuidas sa laulmisega toime tuled? Viisi ikka pead?

No viisi ma pean! Laulud lauludeks, neid kardan ma kõige vähem. Aga ma täitsa avastan ennast selles muusikalis. See on minu jaoks nagu MAAILMA LOOMINE. Täiesti võõras maailm! Teised on kõik jube krapsakad juba. Mina olen seal estoonlaste hulgas nagu kuradi inetu pardipoeg - pole seni veel oma rollile õiget võtit leidnud. Oleks vaid rohkem aega! Fred on kandev roll. KANDEV! - kordab Kark pisut rahutult.

Sul neid kandvaid rolle ennegi olnud!

See mind lohutabki, et mul on olnud neid tohutult. Jumal hoidku, Mc Murphy, Oskar Lautensack, Stalin, Kuning Herman Esimene... Aga iga kord hakkab ma ju rolli tegema täiesti uuesti. Ega see pole nii, et nüüd oled jõledam proff ja PANED kogu aeg oma rida. Iga kord on uus tee, uued rööpad. Hoopis teise kohta minek ju! - laksatab Kark käega *grimmilauale*. Nüüd on teised inimesed veel ka, ei tea ju, kuidas neisse suhtuda. Nagu venelane ütleb: "pervoje tvortsheskoje objedinenije"... Pool aega läheb juba sellele, et passitakse üksteist: no mis tüüp SEE siis on? Kuidas ta teeb?

Kas "Suudle mind, Kate" oli sulle varem tuttav?

Mis siis viga, kui ma oleksin varem seda mänginud näiteks kuskil *La Scalas* või Moskvas või Rakveres või ükskõik kus kuradi kohas: mul on tükk käes ja ma lähen Estoniasse lihtsalt külalisena mängima! Nüüd on kõik uus!

Kuidas sa üldse uute kolleegidega klappima hakkasid?

Mehed on väga tähelepanelikud, vastutulelikud. Naiste suhtes ei oska veel seisukohta võtta: mis frukt keegi on...

Üle kuu aja siiski ju koos töötatud?

Nojah, aga kõigil on ju omad

kombed. Ei tea, kuidas kellelegi läheneda, mida võid öelda, kas ka omi lahendusi pakkuda. Võid ju kolleegi solvata! Mõni ei armasta seda üldse! Kuningas on huvitav lavastaja, kuid mulle ka täiesti uus kogemus: teeb ise tüki valmis. Aga mina olen eluaeg ISE oma rollid teinud! Mulle on see jube raske, kui stseen-haaval roll paika panakse. Tunnen ennast nagu lasteaias! Jahh... - kopsib Kark jalaga vastu põrandat. Suu laulab, süda muretseb!

Kas estoonlaste proovides, mängulaadis on ka midagi uut?

Võimalikult KIIRESTI hakatakse mängima resultaati! Mina pole ju ka sellega harjunud! Meil tehakse proove kõigepealt laua taga. Ja siis, proovisaalis ka, me veel tükk aega varjame seda, mida me tegelikult tahame näidata. Mina näiteks lähen alles kuskil peaproovides lahti. Ma ei hakka enne MIDAGI näitama! Sellepärast pole mul praegu ka veel võtit Fredi jaoks. Mul tuleb see roll alles korralikult LÄBI MÄNGIDA. Minu jaoks avaneb (kui avaneb!) ta alles viimaste läbimängudega! Nüüd on mul niisugune tunne, et ma takistan teisi ka sellega! See-tõttu püüan ikka ka kaasa mängida - nagu majavalitsuse näiteringis! Ja siis ma olen pärast proovi paanikas, veri lööb pähe, ei taipa enam midagi, tekst ei jää meelde... Helgi on väga krapsakas partner ka! Ta on enne seda tükki mänginud, koos Georg Otsaga, küll teist rolli... No hakka nüüd asjalikult küsima ka, mitte niisuguseid külanaise küsimusi... Igasugust loba ei maksa lehte ka panna. - *Pikk teatraalne paus.*

Oled sa...

Vaata, mis mulle tegelikult Estonia Teatris meeldib - *lõikab Kark esimese asjaliku küsimuse ära*. Mulle meeldib see heas mõttes konservatiivne õhkkond, niisugused tähelepanuavaldused...

Missugused siis?

Noh, see viisakas tervita-

stendust, kus Kark
vaikselt napsitava,
ameelse ja väga
vananeva mäned-
rollis, leian ta Noor-
arderobis grimmi-
toolil kükitamas.
endiselt mureliku
ähenevast esieten-
kima hakkame.

murelikuksteeb?

ka! Esietenduseni
aid loetud nädalad,
ole veel läbimän-
Solistid, koor, bal-
mfooniaorkester...
ed on ju peaaegu
aval, ainult mõnin-
nides mind pole, -
kpeaaegu ahasta-
maht on suur, li-

Muusikalis

mine... Ja et see, kes ees läheb, hoiab ikka ust sinu jaoks lahti, et sa kaelapidi vahele ei jääks. Siis need istumise pakumised ja taolised tähelepanuavaldused, et kuidas sul tujud on? kuidas tervis? Tõeline muusikateatri traditsioon. Ja eetika! Keegi ei jää proovi hiljaks või kui jääb paar minutit, siis ka kohe vabandab. Niisugust loksumist nagu meil, seda ei ole.

Aga see maja õhustik üllatas mind kõige rohkem.

Nii et teatrikeskkonnaga oled rahul?

Muidugi... - *Kargu pilk muutub unelevaks. Garderoobid... tore on seal istuda, ilus, puhas - ei taha vahel koju minnagi!* - *Nagu kokkulepitult, laseme pilkudel üle NT-i kõleda meestegarderoobi käia.* - Ja kuidas riietajad seal majas töötavad! Aitavad lipsu ette panna ja särki selga, KIIDAVAD sind vahel, loovad head meeoleolu... Täitsa ajalugu kohel!

Kui kiiresti sa laulud selgeks said?

Kolme nädalaga, sinna juurde seati veel liikumine... Ma ei tunne ju nootigi!

Kuidas sa siis laule õpid?

Jätan meelde! Nagu "kes aias, kes aias...". No ma võiks ju proovida laulda nagu ooperilaulja, aga see ei tule mulle lihtsalt kasuks. Peab ikka laulma selles laadis nagu Pärn omal ajal... Ikka MOTÉT tuleb laulda. Pärn ka rohkem hõikas oma laulud maha. Tõnu Kilgas ütles küll, et mul pidada olema hää! nagu ühel kuulsal Broadway staaril. Ma muidugi ei uskunud, aga hea meel oli ikka. Ma ju arvasin, et see mu tulek paistab rohkem niimoodi välja, et Kark läheb Estoniasse: kraaks! kraaks! Kena küll? Tulge vaadake: Noorsooteatri lööke laulab! - *Paus.* - Helgi laulab väga ilusasti. Ma siis proovisin ükskord ka niiviisi laulda. - *Kark ise ei saa enam naeru pidama.* - *Õeldi:* kuule, ära parem proovi, ega sul NII HÄSTI ikka välja ei tule! - *Üleüldine homeeriline naer garderoobis.* - Sa laula ikka OMAMOO-

DI. Ära lauluräästas hakka siin ööbikut tegema! Aga pärast esimest orkestriproovi siiski terve orkester aplodeeris mulle. Seda pidi siin majas harva ette tulema!

Kas sul muusikali tehes seda soovi ei teki, et tahaks rohkem psühholoogilisele lahendusele rõhuda?

No seda nad minult loodavadki! Nad ju teadsid, et ma olen näitleja! Ega nad ei võtnud mind kui Carrerast või Domingot, et jube ilus hää! ja kõik tormavad vaatama. Rahvale on vaja ikka NÄIDATA, mismoodi see mees selle naise ära taltsutab.

Kas sellist olukorda pole veel proovides ette tulnud, nagu juhtub muusikalises - hakatakse Shakespeare'i varjus laval suhteid klaarima?

Eiii... No vääääikseid märke juba on, *muigab Kark oma avalaimat-kavalaimat naeratus.* Loodan, et sellest ei tule midagi niisugust välja, et niid hakatakse taltsutama!

Ei, ei... Sallo suhtub minuse VÄGA HÄSTI! Me oleme ju mõlemad noored inimesed, mina 31 ja tema 28...

Minu meelest on Fred 32 ja pool?

Aga Sallo on minust siiski noorem, tõeline Hollywoodi staar, kes räägib telefonis Ühendriikide presidendiga... Sallo on tegelikult vapustav! Ma ei tea, kuidas oma Frediga talle järele jõuda! Minusugune mängib nüüd tõelist staari?! Mustermeest! Gangsterid imetlevad teda seal: missugune välimus! milline rüht! milline kõnetehnika! milline profiil... Mis sa selle profiili kohta peal nüüd naerma hakkasid?... *Superman* ju... Mängi nüüd Ivo Linna kõrval staari! Ma küll Linnaga otsest laval kokku ei puutu, tema on seal tükis ju tuletõrjevalvur! Laulab avalaulu ja peab oma putkas läbi ajama, gangsterid panevad talle unerohulapi ka veel-näo peale...

Kuidas sa Fredi rolliga füüsilises mõttes hakkama saad?

Muidugi, ühe roostes draamanäitleja kohta on füüsiline koormus suur. Ma pole küll kunagi mingi karu olnud. Aga estoonlastel tuleb see liikumine, tantsud nagu iseenesest, nende zhanr! Koordinatsioon pea ja jalgade vahel on veres. Mul jääb juba pea kehvas, toit on ju meil nii siit... Nagu Stalin ütles: Köht ja aju on väga tihedasti seotud. - *Kark on ümber kehastunud ja Jossiffi laulva intonatsiooni omandanud.* - Vaata, millist pahna me iga päev sisse sööme!

See võtab tõesti eluisu ära...

Mina näiteks praegu enam muud vitamini ei söö kui ainult KARULAUKU! See pidi jube hea olema.

Kust sa seda saad?

Meriväljal, ema aias kasvab. Banaani ei raatsi ju osta. Aga karulauk kasvab metsikult, pole külvata ka vaja. Karu pidi seda sööma, kui kevadel talveunest ärkab... Tõuseb üles, köht on kinni, jookseb mööda metsa ja karjub kohutava häälega ja otsib seda karulauku ning sööb siis seda õudse maotäie ning siis laseb sellise halli kuuli välja... Ma nüüdsöön ka seda karulauku...

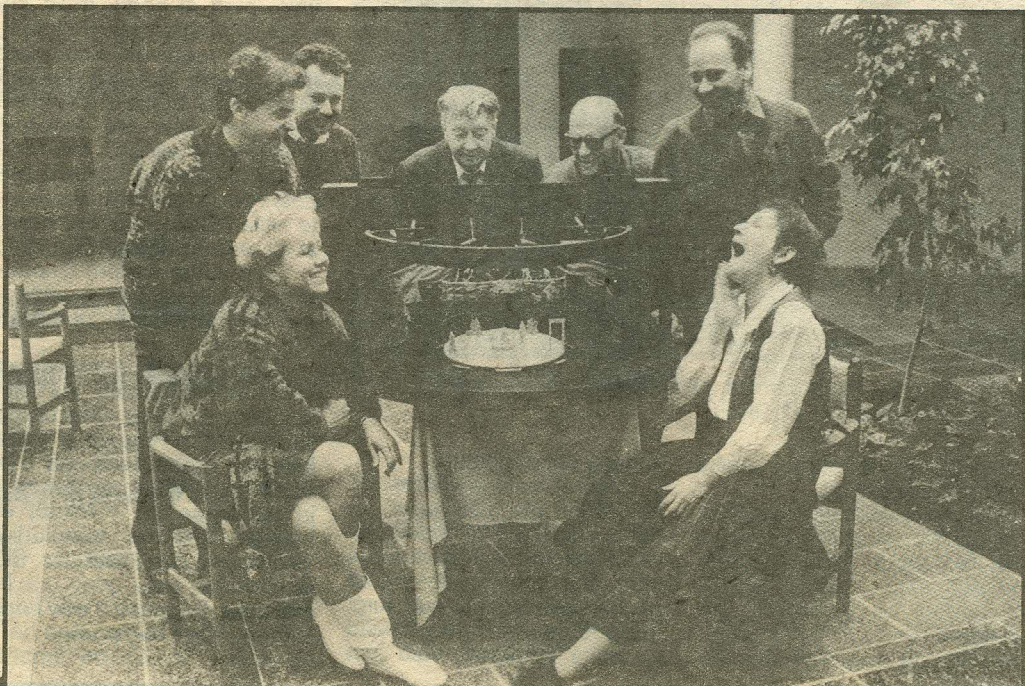
Pea hakkab paremini tööle?

Helgi soovitas veel silgupaide süüa, kuna see pidi mõistust ning sööb siis seda õudse diagrammi järgi on mul praegu TÄIELIK MADALSEIS! Ma mingist ajalehest löikasin välja. Kõiges - töös, tervises, armastuses! - *Kark raksatab iga sõna järel üha hasartsemalt vastu grimmilauda.*

Ekh mängite muusikali edasi ka sügisel ega piirdu ainult nende nelja Linnahalli etendusega?

Seda ma loodangi, et sügisest läheks asi Estonia Teatri lavale. Linnahalli laval ei saa ju niisugust kirbukunsti teha: psühholoogia, miimika, pisidetallid... Seal peab olema KÕIK VAHTU AETUD! See on ju niisugune... avar tsirkus! Pühapäev! Muusikal! See on midagi suursugust! Seal ei saa vaikselt üleelamisi mängida.

Aga praegu olen ikka päris korraliku pinge all. Milline vastutus ikkagi! Hommikul kell kuus läheb juba uni ära! Elurezhiim

on ka nagu eremiidil... enam ei mingit: oo, tere Jõnn, tule istume natuke! Eeeei! Absoluutne askeetlus. Karsked eluvii- sid. Igas plaanis.

Kuidas sa pärast pinge ära maandad?

Eks ma oksendan selle karualugu välja... See pane lehte sisse. Las olla pisut lõbusam ka. Niikaua on veel kõik korras, kui asi mind naerma ajab.

Ega sa oma kahetse?

Seda ma ei oska sulle praegu ütelda. Aga tahaks loota, et mul ei tule seda kahetseda. EKS SEE OLE MINUL ÜKS HULL ETTEVÕTMINE KÜLL.

Kuidas sul Noorsooteatris seisud on? Esimesest juunist uuendatakse ju kõikide näitlejatega (kes teab kas kõikidega?) lepingud. Sina ometi hirmu ei tunne?

Ma Elmo käest küsisin ükspäev: lased minu ka lahti või? Nüganen ütles: "Ära pabista! Sul ju Estonias koht olemas!" - Naer. - Nii et võiks Draamateatri uutele ja vana- dele kolleegidele ka soovitada: kui tööd väheks jääb - Estoniasse!

Teater on juba pimedaks jäänud. Asutame minema. Autos klõpsab Tõnu raadio mängima. "Mozarti "Võlufloöt", "identifitseerib Kark kärmelt. "Estonia-kool!" mõtlen endamisi.

Margot Visnap